

[Aksel Larsen.]

Ransagningen i Fiolstræde blev foretaget, fordi man „havde Grund til at formode, at der fandtes Vaaben“. Man skulde altsaa finde disse Vaaben og tage dem med, saa Kommunerne ikke anvendte dem i paa-kommende Tilfælde. Hvad medtog man? Man medtog Regnskaber, tilhørende det paa-gældende Distrikt af vor københavnske Organisation, Agitations- og Skrivematerialer, en Dirigentklokke, en Vægavis, forskellige Plakater, Faner og Vimpler, nogle private Papirer, nye københavnske Dagblade ankommet samme Morgen, en Uniform til „Arbejderværnet“ og følgende Sager, tilhørende Danmarks kommunistiske Ungdomsforbund: Kartotek over Medlemmer og Abonnenter, Medlemsbøger, Kliché til Fremstilling af Kontingentmærker, Arkivmaterialer og Brevordner med Brevveksling, Protokoller, Materialer fra Antikrigskon-gressen, 100 Eksemplarer af et Cirkulære, Optagelsesbegøring, Organisationens Stempel, nogle Lærlingeaviser, 3 Billeder, der havde hængt paa Væggen, Billeder af Lenin, Liebknecht og Rosa Luxemburg i Ramme, en Giroblanket-Blok og forskelligt andet Materiale. Det eneste Vaaben, der fandtes i Lokalet, var Politiets Brækjern, som de glemte, da de gik derfra!

Ifølge Grundloven har vi Foreningsfrihed her i Landet. Hvorledes skal en Forening kunne fortsætte sin Virksomhed, naar man beslaglægger dens mest nødvendige Foreningsmateriale: Kartotek over Medlemmer og Abonnenter paa Bladet, Arkivmaterialer, Brevveksling, Kliché til Fremstilling af Kontingentmærker — antagelig for at Hr. Andreas Hansens Afdeling kan begynde for sig selv med Fremstilling af den Slags — o. s. v., o. s. v.!

Der er ikke beslaglagt noget, der paa nogen som helst Maade kunde anvendes som Vaaben, og det er derfor, vi hævder, at selv efter det borgerlige Samfunds egne Love er denne Ransagning ubetinget grundlovstridig.

Man blev klogere af vor Kritik. At Ransagningen blev godkendt af Landsretten, spiller i den Forbindelse ingen Rolle. Vi er ikke saa naive, at vi tror, at Justits- og Domsvæsen i et kapitalistisk Land er uden Sammenhæng med den i Landet herskende Overklasse. Men man blev klogere, og da man derfor paa en eller anden Maade skulde finde Vaaben, saa tog man ved den anden Razzia i Prinsensgade — der var to saadanne Ransagninger for at finde Vaaben — et Par Kesteskaffer, der fandtes dér!

Nu er det jo saadan, at for at reklamere vore Møder op gaar vi om med Standere i Gaden. Der findes jo ogsaa Folk, der sælger Uldtrøjer og andet, som lader Folk gaa med Standere i Gaden. De kan kun fremstilles, naar man har en Stok til at anbringe Papskiverne paa. De fandtes dér. Man beslaglagde det forhaandenværende Brænde, Ildrager og Kakkelovnsryster og bragte det op i Retten og sagde: Sikken en Vaabensamling, vi har beslaglagt hos Kommunerne. Men det ændrer jo ikke disse Ransagningers Karakter. Hensigten med den var at vanskeliggøre vort Partis Arbejde.

Vi kan tage en af Ransagningerne i private Hjem hos en af dem, der blev anholdt og løsladt, fordi der viste sig ingen Grund at være til at anholde ham. Der blev ikke taget noget som helst med under Ransagningen, men Politiet afskrev den Fortegnelse, der befandt sig hjemme blandt hans Papirer, over Medlemmerne i den paa-gældende Afdeling af vort Parti og tog kun sin egen Afskrift med sig. Det er det, man kalder Foreningsfrihed i Henhold til Grundloven, at Regeringens politiske Parti paa den Maade skaffer sig Fortegnelse over, hvem der staar i det kommunistiske Parti, saaledes at man derefter i Flæng kan anholde blandt disse Mennesker, naar man skal have rejst Sag mod nogen, og altid kan have Vidner af Hr. Johansens og Hr. Staals Type og paa den Maade faa de paa-gældende dømt!

Hvad angaar Demonstrationer, saa staar der i Grundlovens § 86, at

„Borgerne har Ret til at samle sig ubevæbnede. Offentlige Forsamlinger har Politiet Ret til at overvære. Forsamlinger under aaben Himmel kan forbydes, naar der af dem kan befyrgtes Fare for den offentlige Fred.“

Og i § 87:

„Ved Opløb maa den væbnede Magt, naar den ikke angribes, kun skride ind, efter at Mængden 3 Gange i Kongens og Lovens Navn forgæves er opfordret til at skilles.“

Disse Grundlovsparagraffer er ikke blevet respekteret ved noget af Politioverfaldene, absolut ikke. „Forbud mod Møder, naar der kan foreligge Fare for den offentlige Fred“. Vi har ikke haft andet end ubevæbnede Demonstrationer her i København, og der er aldrig blevet Uro eller opstaaet Krænkelser af den saakaldte offentlige Fred, uden naar Politiet har angrebet Møder og Demonstrationer. Det kan efter-